

ter med 60.000 kr. skattefrit. Derefter følger højere og højere skattefri bundgrænse indtil vi over 6-7 år har afskaffet indkomstskatten fuldstændig. Indkomstskatten skal ikke erstattes af andre skatter eller afgifter. Til gengæld skal en markant reduceret offentlig sektor medvirke til at nedbringe de offentlige udgifter og dermed også behovet for offentlige indtægter.

60.000 kr. skattefrit:

Den skattefri bundgrænse skal forhøjes fra de nuværende ca. 30.000 til 60.000 kr. Det betyder, at alle kan tjene 60.000 kr., før de skal betale skat. Forhøjelsen af bundgrænsen til 60.000 kr. betyder, at alle, uanset indkomst, får en forbedret økonomi på ca. 12.000 kr. om året efter skat! Det giver omkring 1.000 kr. mere i lønposen HVER måned.

En forhøjelse af bundgrænsen vil mest hjælpe personer og familier med lave indkomster. Skattelettelsen er derfor en velfortjent hånds-rækning til de dårligst stillede i samfundet. Skattelettelsen vil betyde flere penge til forbrug og flere penge til opsparing. Større forbrug betyder flere i arbejde. Både i handel og produktion vil et øget forbrug betyde øjeblikkeligt arbejde til titusinder af de nuværende arbejdsløse. Opsparing giver midler til brug for nyinvesteringer i arbejdspladser og ny produktion.

Skattelettelsen skal finansieres – ikke med andre eller højere skatter – men ved fornuftige og realistiske ændringer og et mindre forbrug i den offentlige sektor. I forbindelse med overenskomstforhandlinger er det muligt at udnytte denne bundgrænseforhøjelse til at begrænse stigningen i arbejdsgivernes (offentlige som private) lønudgifter, mens lønmodtagerne også kan få deres nettoløn forhøjet.

Når den skattefrie bundgrænse eller personfradraget forhøjes fra de nuværende ca. 30.000 kr. til 60.000 kr. betyder det, at antallet af personer, der *ikke* skal betale indkomstskat stiger fra ca. 636.000 til skønsmæssigt 1.135.000. Det er i overensstemmelse med **Fremskridtspartiets** princip om, at man ikke skal beskattes af en indkomst man ikke kan leve af.

Den forslåede forhøjelse vil umiddelbart føre til et bruttoprovenutab på ca. 53 mia. kr., der fordeles sig med ca. 20 mia. kr. til staten, 10 mia. kr. til amterne og 23 mia. kr. til kommunerne. Den endelige fordeling af provenuetabet, vil blive fastsat under forhandlinger med amter og kommuner. I dette oplæg sker der en delvis kompensation over bloktilskuddet til kommunerne.

Forhøjelsen af den skattefrie bundgrænse vil opfylde to væsentlige formål:

- 1) Det private merforbrug vil øge omsætningen inden for detailhandel, byggeri og håndværk. Det vil ud fra et meget forsigtigt skøn give 40.000 nye arbejdspladser i 1997. Sammenlignet med de skøn regeringens m.v. har for, hvilken beskæftigelseseffekt der ligger i skattelettelser, så er dette skøn meget forsigtigt og derfor realistisk. For hver person, der går fra ledighed over i beskæftigelse, vil det offentlige i gennemsnit opnå en budgetforbedring på ca. 250.000 kr. Budgetforbedringen er sammensat af henholdsvis sparet dagpengeudgift, det øgede skattegrundlag og en reduceret belastning af det offentlige aktiveringssystem. Først i 1998 opnås der en helårsvirkning, der skønsmæssigt vil skabe 75.000 nye jobs, alene som følge af et stigende privatforbrug.
- 2) Skattelettelsen vil – kombineret med en justering af de indtægtsbestemte sociale ydelser – bidrage til en positiv adfærdspåvirkning. Personer, der befinder sig i marginalgruppen vil have en tilskyndelse til at komme i beskæftigelse, fordi samspilproblemet ikke længere udgør en barriere for en permanent indkomstforbedring.

Reduktion af CO₂-afgiften:

Da et flertal i Folketinget vedtog den første CO₂-afgift skete det med argumenter om, at hele EU ville følge efter med en tilsvarende afgift, hvorfor den ensidige danske afgift ikke ville betyde noget for dansk erhvervsliv. Vi ved nu, at EU ikke har tænkt sig at indføre CO₂-afgiften – tværtimod, så er der blandt et stort flertal af de andre EU-lande enighed om at men sket ikke vil bruge afgiften som styrings-metode til nedbringelse af CO₂-produktionen i EU-landene. Det burde jo logisk havde fået den konsekvens, at vi i Danmark igen ophævede afgiften. Men nej – tvært imod har regeringen med hjælp af venstrefløjnen indført skærpede miljøafgifter i sommeren 1995. Metoden er fortsat